

Bizony betelik az idő...

az EvÉk 502. éneke kísérő szólammal kiegészítve

Az *Es ist gewißlich an der Zeit* kezdetű német ének a középkori *Dies irae* szekvencia parafrázisa. A halotti miséből ismert éneket (Celanói Tamás XIII. századi szövegét) Bartholomäus Gesius kiindulási alapként kezeli: a kezdő versszakok után emlékeztet Jézus tanítására, amely szerint a legkisebbekben kell meglátnunk őt magát, és segítséget nyújtanunk. (V.ö. Mt 25, 31-46.) Az utolsó versszakban visszatér a latin vers gondolataihoz: A Megváltót, Jézust kéri menedéknek az ítélet idején.

A dallam Luther környezetéből való, talán maga a reformátor alakította ki azt. Eredetileg a „*Jer, örvendjünk, keresztyének*” énekünk szövegét hordozta.

Az alábbi háromszólamú feldolgozás Adolf Strube munkája (A *Mit Freuden zart* c. kötetből, Berlin, 1952). Tanórákon használható csak a két felső szólam magában is. A felső szólam alkalmas játszanivalót kínál szoprán-furulyáknak, a basszust szükség esetén zongorával erősíthetjük meg.

Istentiszteleti vagy hangversenyszerű előadáskor az énekesek mellé hangszeresek és orgona is társulhat. (Erre utalnak a 12. ütem apró kottái is.) A. Strube hegedűt és csellót javasol, de oboa és fagott is bekapcsolódhat az előadásba. Ügyes fuvolista a szoprán szólamot egy oktávval magasabban játszhatja.

Bence Gábor

Bizony betelik az idő

c.f.

1. Bi - zony be - te - lik az i - dő, És Is - ten Fi - a el - jő, A vi - lát -
3. Meg - nyí - lik a könyv a - mi - ből Tett, szán - dék ki - vi - lát - lik, Ment - sé - gek
5. Ó, Jé - zus, a - ma nagy na - pon Te védj meg szent ke - zed - del, Í - té - le -

2. An - gyal har - so - na - hang - ja szól E föl - dőn min den nép - nek, A ha - lot -
4. De jaj, ki ü - gyet sem ve - tett Az Úr szent i - gé - je - re, Sze - rez - ni,

6

bí - ró, a di - cső, Az í - té - lő s meg - men - tő. El - né - mul gú - nyos ne - ve -
vá - ra rom - ba - dől, Bűn vak mély - sé - ge á - sít. Ak - kor min - den - ki tiszt - tán
tem re - ád ha - gyom, A bűn - te - tést en - gedd el! I - géd - ben nem ké - tel - ke -

tak ham - va - ik - ből Mind nyom - ban e - lő - lép - nek. Pa - rancs - sza - vá - ra az Úr -
kap - ni sze - re - tett, Más nem is járt - e - szé - be', An - nak fe - je - re om - lik

12

tés, Tűz u - tán jön új te - rem - tés, Mint szent köny - vünk meg - ír - ta.
lát, Meg - ér - ti vét - kes ön - ma - gát, Hogy mit tett é - le té - ben.
dem, Írd é - let köny - vé - be ne - vem, Vigy tel - jes - sé - gre, á - men.

nak — Át - vál - toz - nak, meg - ú - jul - nak, Kik él - nek még a föl - dőn.
ott, — Mit rossz - szul tett vagy mu - lasz - tott, Rá - zú - dul min - den vét - ke.